

**Podstawowe informacje o zasadach wykonywania
działalności gospodarczej przez obcokrajowców w Polsce
Stan prawny: kwiecień 2013
Małgorzata Marzena Plucińska**

SPIS TREŚCI:

1. Ogólne informacje o prowadzeniu działalności gospodarczej przez obcokrajowców w Polsce
2. Formy prowadzenie działalności gospodarczej
3. Przedstawicielstwa i oddziały przedsiębiorców zagranicznych
4. Rejestracja działalności gospodarczej w Polsce
5. Zatrudnianie pracowników
6. Zatrudnianie cudzoziemców
7. Zamówienia publiczne
8. Korzystanie ze środowiska naturalnego
9. Wybrane sposoby wspierania inwestycji w Polsce

1. Ogólne informacje o prowadzeniu działalności gospodarczej przez obcokrajowców w Polsce

Obcokrajowcy mogą podejmować działalność gospodarczą na terenie Rzeczypospolitej Polskiej generalnie na takich samych prawach jak osoby posiadające obywatelstwo polskie. Mogą oni prowadzić działalność we wszystkich formach przyjętych w polskim prawie. Swoboda ta dotyczy osób z krajów członkowskich Unii Europejskiej oraz państwa członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), obywateli innych państw posiadających zezwolenie na osiedlenie na terytorium Polski, zgodę na pobyt tolerowany. Na pełną swobodę prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski mogą liczyć także osoby posiadające status uchodźcy lub korzystające z ochrony czasowej na terytorium naszego kraju.

W pozostałych przypadkach podejmowanie działalności gospodarczej na terenie RP jest możliwe jedynie poprzez przystąpienie do spółki prawa handlowego lub jej utworzenie (spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna), a także poprzez utworzenie lub objęcie udziałów w spółce kapitałowej (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna).

Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów.

Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

2. Formy prowadzenie działalności gospodarczej

Polskie prawo umożliwia prowadzenie działalności gospodarczej przez obywateli UE w następujących formach:

1.osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą:

Przedsiębiorca prowadzi działalność jednoosobowo, wysokość kapitału przedsiębiorstwa nie jest określona przepisami prawa. Właścicielowi przypada zysk, ale odpowiada on w sposób wyłączny i bez ograniczeń za wszelkie zobowiązania swojej firmy zarówno majątkiem przedsiębiorstwa, jak majątkiem osobistym.

2.spółka cywilna:

Prowadzenie spółki cywilnej wymaga zawarcia umowy w zwykłej formie pisemnej. Wysokość kapitału spółki może być dowolna. Każdy ze wspólników wnosi wkład (np. gotówkę, prawa majątkowe itp.). Każdy wspólnik jest uprawniony, a zarazem zobowiązany do prowadzenia spraw spółki oraz do jej reprezentacji. Odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki ma solidarny, osobisty i nieograniczony charakter.

3.spółka jawna:

jest spółką osobową o dowolnym kapitale; może zostać utworzona przez co najmniej dwie osoby. Umowę spółki zawiera się na piśmie pod rygorem nieważności, powstaje ona z momentem dokonania wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Każdy wspólnik reprezentuje spółkę w zakresie wszystkich czynności. Wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym majątkiem, subsydiarnie i solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką.

4.spółka partnerska

jest spółką osobową o dowolnym kapitale, utworzoną przez co najmniej dwóch wspólników (partnerów) w celu wykonywania wolnego zawodu w spółce prowadzącej przedsiębiorstwo pod własną firmą. Partnerami w spółce mogą być wyłącznie osoby fizyczne, uprawnione do wykonywania wolnych zawodów. Umowa spółki partnerskiej powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności, powstaje ona z chwilą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

Każdy wspólnik ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki; czynności te można powierzyć zarządowi. Partnerzy odpowiadają za ogólne zobowiązania spółki; w tym wypadku jest to odpowiedzialność nieograniczona, osobista, solidarna i subsydiarna.

5.spółka komandytowa

jest spółką osobową o dowolnym kapitale, utworzoną w celu prowadzenia przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której co najmniej jeden wspólnik (komplementariusz) odpowiada bez ograniczenia wobec wierzycieli za zobowiązania spółki, a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona. Komandytariusz odpowiada za zobowiązania spółki wobec jej wierzycieli tylko do wysokości sumy komandytowej i jest wolny od odpowiedzialności w granicach wartości wkładu wniesionego do spółki. Umowa spółki komandytowej zawierana jest w formie aktu notarialnego przy działaniu minimum dwóch osób. Osoby podpisujące statut są założycielami spółki. Prowadzenie spraw spółki powierzone jest tylko komplementariuszom. Komandytariusz może reprezentować spółkę jedynie jako pełnomocnik. Spółka komandytowa powstaje z chwilą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

6.spółka komandytowo-akcyjna:

jest spółką osobową mającą na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki przynajmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a chociaż jeden wspólnik jest akcjonariuszem. Statut spółki komandytowo - akcyjnej powinien być sporządzony w formie aktu notarialnego i podpisany, przez co najmniej wszystkich komplementariuszy. Wysokość kapitału zakładowego wynosi co najmniej 50.000,00 zł. Spółkę reprezentują komplementariusze, ponosząc jednocześnie osobistą, subsydiarną i solidarną ze spółką odpowiedzialność za jej zobowiązania. Komplementariusz oraz akcjonariusz uczestniczą w zysku spółki proporcjonalnie do ich wkładów wniesionych do spółki. Akcjonariusz nie odpowiada za zobowiązania spółki. Spółka komandytowo-akcyjna powstaje z chwilą wpisu do rejestru

7.spółka z ograniczoną odpowiedzialnością:

Spółka ta może zostać utworzona w formie aktu notarialnego przez jedną lub więcej osób, lecz jej wyłącznym założycielem nie może być inna jednoosobowa spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Alternatywnie, jest możliwe utworzenie i rejestracja sp. z o.o. przy użyciu wzorca umowy w systemie teleinformatycznym - poprzez wypełnienie formularza umowy i opatrzenie tego formularza podpisem elektronicznym. Kapitał spółki powinien wynosić przynajmniej 5.000,00 złotych, a wartość udziału - minimum 50 złotych. Wspólnicy nie odpowiadają za zobowiązania spółki. Sprawy spółki prowadzi Zarząd, ponadto Spółka może powołać prokurentów, radę nadzorczą lub komisję rewizyjną albo oba te organy jednocześnie. W spółkach, w których kapitał zakładowy przewyższa kwotę 500.000 zł, a wspólników jest więcej niż 25, powinna być ustanowiona rada nadzorcza lub komisja rewizyjna. Najwyższą władzą w spółce jest zgromadzenie wspólników, podejmujące decyzje w formie uchwał.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mające siedzibę za granicą, mogą tworzyć oddziały lub przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. spółka akcyjna:

Spółka akcyjna może zostać zawiązana jedna lub więcej osób, ale nie wyłącznie przez jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Statut spółki należy sporządzić w formie aktu notarialnego. Akcjonariusze nie odpowiadają za zobowiązania spółki. Kapitał zakładowy spółki akcyjnej dzieli się na akcje o równej wartości nominalnej. i wynosi przynajmniej 100.000,00 zł. Wartość nominalna akcji nie może być niższa niż 1 grosz.

3. Przedstawicielstwa i oddziały przedsiębiorców zagranicznych

Przedsiębiorcą zagranicznym jest osoba zagraniczna wykonująca działalność gospodarczą za granicą. Jeżeli osoba zagraniczna zarejestruje się w polskiej ewidencji działalności gospodarczej lub polskim KRS, to jest polskim przedsiębiorcą (działającym wg prawa polskiego). Natomiast, jeżeli cudzoziemiec jest przedsiębiorcą zarejestrowanym w innym państwie to może (w ramach swojej zagranicznej działalności) tworzyć w Polsce jedynie oddziały lub przedstawicielstwa swojego przedsiębiorstwa.

Przedstawicielstwa

Utworzenie przedstawicielstwa osoby zagranicznej wymaga wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, prowadzonego przez Ministra Gospodarki. Przedmiotem działalności takiego przedstawicielstwa może być wyłącznie prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji samego przedsiębiorcy zagranicznego.

Przedsiębiorca zagraniczny, który utworzył przedstawicielstwo, jest obowiązany:

1. używać do oznaczenia przedstawicielstwa oryginalnej nazwy przedsiębiorcy zagranicznego wraz z przetłumaczoną na język polski nazwą formy prawnej przedsiębiorcy oraz dodaniem wyrazów "przedstawicielstwo w Polsce";
- 2) prowadzić dla przedstawicielstwa oddzielną rachunkowość w języku polskim zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 3) zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru, oraz o rozpoczęciu likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego i jej ukończeniu, a także o utracie przez przedsiębiorcę zagranicznego prawa wykonywania działalności gospodarczej lub rozporządzania swoim majątkiem - w terminie 14 dni od dnia wystąpienia tych zdarzeń.

Posiadanie siedziby jest niezbędne, ponieważ dla dokonania skutecznej rejestracji podmiotu w KRS lub w Ewidencji Działalności Gospodarczej niezbędne jest jej wskazanie.

Informacje dotyczące wolnych lokali znaleźć można za pomocą Internetu, biur obrotu nieruchomościami, urzędów miast (gmin).

Oddziały

Oddział, po jego wpisaniu do rejestru przedsiębiorców, może wykonywać działalność gospodarczą w takim zakresie jak przedsiębiorca zagraniczny. Oddział jest oznaczany za pomocą oryginalnej nazwy przedsiębiorcy zagranicznego wraz z nazwą formy prawnej przedsiębiorcy w języku polskim oraz dodaniem wyrazów „oddział w Polsce”. Dla oddziału należy prowadzić oddzielną rachunkowość w języku polskim i zgodnie z polskimi przepisami. Przedsiębiorca powinien zgłaszać Ministrowi Gospodarki (w terminie 14 od zaistnienia danych okoliczności) wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie okoliczności uzasadniających wydanie decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału (na przykład gdy oddział rażąco narusza polskie prawo, nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego lub przedsiębiorca utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej), a także wówczas gdy działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, ochronie tajemnicy państwowej czy innemu ważnemu interesowi publicznemu.

4. Rejestracja działalności gospodarczej w Polsce

W Krajowym Rejestrze Sądowym rejestrowane są spółki osobowe tj. spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa i spółka komandytowo-akcyjna oraz spółki kapitałowe - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka akcyjna. Spółki cywilne, a ściślej wspólnicy spółek cywilnych będący

osobami fizycznymi oraz osoby fizyczne, prowadzące działalność gospodarczą rejestrowane są w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, którą prowadzi gmina właściwa dla miejsca zamieszkania przedsiębiorcy lub w przypadku osób zagranicznych - według głównego miejsca wykonywania działalności na terytorium RP. Wpis do Ewidencji Działalności Gospodarczej jest bezpłatny.

CEIDG prowadzi w systemie teleinformatycznym minister właściwy do spraw gospodarki. Zadaniem CEIDG jest ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, udostępnianie informacji o przedsiębiorcach i innych podmiotach w zakresie wskazanym w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, umożliwienie wglądu do danych bezpłatnie udostępnianych przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego, umożliwienie ustalenia terminu i zakresu zmian wpisów w CEIDG oraz wprowadzającego je organu. Od 1 stycznia 2012r. w CEIDG prowadzi się „rejestru pełnomocnictw”, a więc wpisowi podlegają dane pełnomocnika upoważnionego do prowadzenia spraw przedsiębiorcy, wraz ze wskazaniem zakresu spraw, które obejmuje dane pełnomocnictwo, o ile przedsiębiorca udzielił pełnomocnictwa i zgłosił informację o jego udzieleniu we wniosku o wpis do CEIDG. Dane pełnomocnika obejmują imię i nazwisko albo firmę pełnomocnika oraz odpowiednie dane określone w ust. 1 pkt 1, 1a i 3-6 w/w ustawy. Jeżeli w CEIDG wpisano dane pełnomocnika, do wykazania przed organem administracji publicznej upoważnienia do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy nie stosuje się przepisu art. 33 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, stanowiący iż pełnomocnik dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. W przypadku powyższym organ administracji publicznej z urzędu potwierdza w CEIDG upoważnienie pełnomocnika do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy. Wyjątek stanowią sprawy prowadzone na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa oraz ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 i Nr 53, poz. 273).

Obecnie możliwym jest złożenie wniosków o wpis do CEIDG za pośrednictwem formularza elektronicznego dostępnego na stronie internetowej CEIDG, w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw gospodarki oraz za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej. System teleinformatyczny CEIDG przesyła wnioskodawcy na wskazany adres poczty elektronicznej potwierdzenie złożenia wniosku. Wniosek o wpis do CEIDG może być również złożony na formularzu zgodnym z formularzem w wybranym przez przedsiębiorcę urzędzie gminy osobiście albo wysłany listem poleconym. Organ gminy potwierdza tożsamość wnioskodawcy składającego wniosek oraz potwierdza wnioskodawcy, za pokwitowaniem, przyjęcie wniosku. następnie przekształca wnioski na formę dokumentu elektronicznego, opatruje go podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą kwalifikowanego certyfikatu, przy zachowaniu zasad przewidzianych w przepisach o podpisie elektronicznym, albo podpisuje podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, albo podpisuje podpisem osobistym, o którym mowa w przepisach o dowodach osobistych, albo podpisuje w inny sposób akceptowany przez system CEIDG umożliwiający jednoznaczną identyfikację osoby przesyłającej wniosek oraz czasu jego przesłania i przesyła do CEIDG nie później niż następnego dnia roboczego od dnia jego otrzymania. Integralną częścią wniosku o wpis do CEIDG jest żądanie dokonania wpisu albo zmiany wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszenia identyfikacyjnego albo aktualizacyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgłoszenia płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, przyjęcia oświadczenia o wyborze przez przedsiębiorcę formy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych albo wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej. Ponadto do wniosku o wpis do CEIDG przedsiębiorca może dołączyć zgłoszenie rejestracyjne lub aktualizacyjne, o których mowa w przepisach o podatku od towarów i usług. Wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG składa się oświadczenie o braku orzeczonych - wobec osoby, której wpis dotyczy – zakazów prowadzenia działalności gospodarczej, wykonywania określonego zawodu, którego wykonywanie przez przedsiębiorcę podlega wpisowi do CEIDG oraz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Ewidencja Działalności Gospodarczej jest jawna. Wniosek składany jest na specjalnym formularzu (dostępny w urzędach gmin oraz na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki) i stanowi, oprócz wniosku o wpis do ewidencji, także wniosek o nadanie numeru REGON, zgłoszenie do urzędu skarbowego oraz do ZUS lub KRUS (tzw. jedno okienko). Dodatkowej wizyty w urzędzie skarbowym

wymagać będzie m. in. rejestracja do podatku VAT oraz wybór innej formy opodatkowania niż podatek wg skali podatkowej (np. podatek liniowy) Czynności te powinny być wykonane przed uzyskaniem pierwszych przychodów. Konieczne też jest zgłoszenie w ZUS do ubezpieczenia społecznego, jeżeli przedsiębiorca zamierza zatrudniać pracowników. Zgłoszenie o dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej powinno zawierać oznaczenie przedsiębiorcy, jego miejsca zamieszkania i adresu, określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej, wskazanie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej. Organ ewidencyjny wydaje decyzję o odmowie wpisu do EDG, jeżeli: zgłoszenie dotyczy działalności gospodarczej nieobjętej przepisami ustawy; zgłoszenie zawiera braki formalne, które mimo wezwania nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie lub prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania określonej w zgłoszeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Potwierdzeniem wpisu do EDG jest zaświadczenie doręczane przedsiębiorcy z urzędu. Numer statystyczny REGON nadaje przedsiębiorcy Urząd Statystyczny. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej nie podlegają odrębnej rejestracji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON. Przedsiębiorca zobowiązany jest także posiadać rachunek bankowy. Jego numer podlega obowiązkowemu zgłoszeniu do Urzędu Skarbowego.

Zgłoszenia do KRS dokonuje przedsiębiorca na specjalnym druku, po dokonaniu wpisu sądowego oraz opłaty za ogłoszenie o powstaniu spółki w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Wpis następuje po upływie ok. 2 tygodni od dnia złożenia wniosku. Zgłoszenie do KRS może być także dokonane w drogą elektroniczną.

Zakres danych przedsiębiorcy, podlegających zgłoszeniu obejmuje generalnie firmę, siedzibę i adres spółki, przedmiot działalności, nazwiska i imiona albo firmy (nazwy) wspólników oraz adresy wspólników oraz osób, uprawnionych do reprezentowania spółki, wysokość kapitału zakładowego.

Przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 1 miesiąca do 24 miesięcy. W przypadku wykonywania działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej jest skuteczne pod warunkiem jej zawieszenia przez wszystkich wspólników. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca nie może wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej.

W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca:

1) ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów;

2) ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;

3) ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie;

4) ma prawo albo obowiązek uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;

5) wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa;

6) ma prawo osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;

7) może zostać poddany kontroli na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą.

Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy i jest bezpłatne.

5. Zatrudnianie pracowników

Dla regulacji stosunków pracy oraz określenia praw i obowiązków pracowników i pracodawców podstawowe znaczenie ma Kodeks pracy [UKP]. Jest to najważniejszy akt prawny opisujący warunki, na jakich może być świadczona praca na obszarze RP. Zgodnie z art. 9 kodeksu pracy postanowienia umów o pracę oraz innych aktów regulujących prawa i obowiązki pracownika, nie mogą być mniej korzystne niż przepisy prawa pracy. Postanowienia układów zbiorowych pracy i innych opartych na kodeksie porozumień zbiorowych, regulaminów oraz statutów określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy, naruszające zasadę równego traktowania w zatrudnieniu, nie obowiązują.

Należy także pamiętać, iż w sprawach nie unormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy.

Pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudnia ona pracowników. Natomiast pracownikiem może być osoba, która ukończyła 18 lat, a wyjątkowo na warunkach określonych w UKP pracownikiem może być także osoba, która nie ukończyła 18 lat. Przepisy UKP nie uzależniają możliwości bycia pracownikiem od posiadania zdolności do czynności prawnych.

Stosunek pracy niezależnie od podstawy jego nawiązania, jest stosunkiem o charakterze zobowiązaniowym. Podstawą jego nawiązania może być umowa o pracę, powołanie, wybór, mianowanie oraz spółdzielcza umowa o pracę

Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem

Kodeks pracy wyróżnia następujące rodzaje umów o pracę:

- na czas nieokreślony,
- na czas określony,
- na czas wykonania określonej pracy,
- w celu zastępstwa pracownika - w czasie jego usprawiedliwionej nieobecności w pracy; pracodawca może w tym celu zatrudnić innego pracownika na podstawie umowy o pracę na czas określony, obejmujący czas tej nieobecności.

Każda z w/w umów może być poprzedzona umową o pracę na okres próbny, który nie może przekroczyć 3 miesięcy. Pamiętać także należy, iż zawarcie trzeciej, kolejnej umowy na czas określony jest równoznaczne z zawarciem umowy o pracę na czas nieokreślony, o ile przerwa między rozwiązaniem poprzedniej a nawiązaniem kolejnej umowy o pracę nie przekroczyła 1 miesiąca.

Umowę o pracę sporządza się na piśmie. Winna ona zawierać określenie strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy, w szczególności - rodzaj pracy, miejsce wykonywania pracy, wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników wynagrodzenia, wymiar czasu pracy, termin rozpoczęcia pracy.

Jeżeli umowa o pracę nie została zawarta z zachowaniem formy pisemnej, pracodawca powinien, najpóźniej w dniu rozpoczęcia pracy przez pracownika, potwierdzić pracownikowi na piśmie ustalenia, co do stron umowy, rodzaju umowy oraz jej warunków.

Zgodnie z przepisami pracodawca ma także obowiązek poinformowania pracownika na piśmie, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zawarcia umowy o pracę, o obowiązującej pracownika dobowej i tygodniowej normie czasu pracy, częstotliwości wypłat wynagrodzenia za pracę, wymiarze przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego, obowiązującej pracownika długości okresu wypowiedzenia umowy o pracę, układzie zbiorowym pracy, którym pracownik jest objęty, a jeżeli pracodawca nie ma obowiązku ustalenia regulaminu pracy - dodatkowo o porze nocnej, miejscu, terminie i czasie wypłaty wynagrodzenia oraz przyjętym sposobie potwierdzania przez pracowników przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy.

Rozwiązanie umowy o pracę może nastąpić w drodze porozumienia stron, przez oświadczenie złożone przez jedną ze stron umowy (pracodawcy lub pracownika) z zachowaniem tzw. okresu wypowiedzenia oraz przez oświadczenie jednej ze stron bez zachowania okresu wypowiedzenia.

Umowa zawarta na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy rozwiązuje się po upływie czasu, na jaki została zawarta lub po wykonaniu pracy. Wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony jest dopuszczalne w przypadku, gdy spełnione są łącznie dwa warunki:

- umowa została zawarta na okres dłuższy niż 6 miesięcy,
- w umowie strony przewidziały możliwość jej wcześniejszego wypowiedzenia.

Okresy wypowiedzenia wskazane są szczegółowo w Kodeksie pracy, a ich długość zależy od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy. W szczególnych wypadkach okresy wypowiedzenia mogą ulec skróceniu. Wypowiedzenie wymaga formy pisemnej oraz uzasadnienia. Pracodawca zobowiązany jest skonsultować zasadność zamiaru wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę z zarządem zakładowej organizacji związkowej reprezentującej pracownika.

Wadliwość rozwiązania umowy o pracę rodzi po stronie pracownika prawo odwołania do Sądu Pracy. Dodać należy, że praca może być wykonywana regularnie poza zakładem pracy, z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Jest to tzw. telepraca. Telepracownikiem jest pracownik, który wykonuje pracę we

wspomnianych przed chwilą warunkach i przekazuje pracodawcy wyniki pracy, w szczególności za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej (najczęściej: poczty elektronicznej). Uzgodnienie między stronami umowy o pracę, że praca będzie wykonywana w formie telepracy, może nastąpić przy zawieraniu umowy o pracę albo w trakcie zatrudnienia.

6. Zatrudnianie cudzoziemców

Obecnie nie obowiązują już okresy przejściowe w swobodnym dostępie do polskiego rynku pracy w stosunku do obywateli wszystkich państw Unii Europejskiej, również więc obywateli Republiki Czeskiej, Niemiec itd. Osoba posiadająca obywatelstwo państwa członkowskiego lub państwa, z którym UE zawarła umowę o swobodnym przepływie pracowników, może być swobodnie zatrudniona w Polsce. Swoboda przepływu osób, w tym pracowników, jest jednym z filarów Unii Europejskiej. Artykuł 39 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską określa, że Wspólnota zapewnia swobodny przepływ pracowników, co oznacza zniesienie wszelkiej dyskryminacji wobec pracowników państw członkowskich, stosowanej ze względu na obywatelstwo w dziedzinie zatrudnienia, płac oraz innych warunków pracy. Swobodny przepływ pracowników obejmuje prawo do:

- przyjmowania konkretnie zaoferowanej pracy,
- swobodnego przemieszczania się w obrębie Wspólnoty w celu przyjęcia pracy,
- przebywania w jednym z państw członkowskich w celu wykonywania pracy,
- pozostawania, po zakończeniu zatrudnienia, na terytorium jednego z Państw Członkowskich.

Oznacza to, że pracownik migrujący musi być w państwie przyjmującym traktowany tak samo jak obywatel danego państwa, ale jednocześnie tak samo jak obywatel tego państwa dostosować się do regulacji krajowych, które mogą być odmienne niż w jego własnym kraju.

Dla cudzoziemców z UE za kryterium określające zakres swobody w świadczeniu pracy na terenie naszego kraju przyjęto obywatelstwo, czyli przynależność do określonego państwa. W stosunku do obywateli państw pozostałych – spoza UE przyjęto szczegółowe regulacje.

Obywatel innego państwa członkowskiego może składać wnioski o zatrudnienie lub oferty pracy oraz zawierać i kontynuować umowę o pracę w innym państwie członkowskim, przy czym nie może być w żaden sposób dyskryminowany. Zakazane są w szczególności takie praktyki, jak:

- a) określenie wskaźnika liczbowego pracowników pochodzących z państwa przyjmującego,
- b) stosowanie ograniczeń dotyczących ogłoszeń w sprawie rekrutacji,
- c) ustalanie specjalnych procedur rekrutacji lub rejestrowania w odniesieniu do pracowników pochodzących z innego państwa członkowskiego UE.

7. Zamówienia publiczne

Przez zamówienie publiczne zgodnie z Ustawą – Prawo zamówień publicznych tekst jednolity z dnia 8 czerwca 2010 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 759) rozumieć należy umowy odpłatne zawierane między zamawiającym a wykonawcą, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, które w całości lub części opłacane są ze środków publicznych.

Ustawy tej nie stosuje się, gdy wartość zamówienia nie przekracza równowartości 14.000 EUR wyrażonej w PLN. Przy czym przez dostawy należy rozumieć nabywanie rzeczy, praw oraz innych dóbr, w szczególności na podstawie umowy sprzedaży, dostawy, najmu, dzierżawy oraz leasingu. Roboty budowlane natomiast, to wykonanie albo zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.[2]), a także realizacja obiektu budowlanego w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, za pomocą dowolnych środków, zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego. Przez usługi należy rozumieć wszelkie świadczenia, których przedmiotem nie są roboty budowlane lub dostawy, a są usługami określonymi w przepisach wydanych na podstawie Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2010 r. w sprawie wykazu usług o charakterze priorytetowym i niepriorytetowym (Dz.U. Nr 12, poz. 68) uwzględniającym postanowienia [dyrektywy 2004/18/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi oraz [dyrektywy 2004/17/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych.

Postępowanie o udzielenie zamówienia przygotowuje i przeprowadza zamawiający. Może on także powierzyć przygotowanie lub przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia własnej jednostce organizacyjnej lub osobie trzeciej, która działa wówczas jako pełnomocnik zamawiającego. Zamawiający nie może określać warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję.

O udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy:

- posiadają uprawnienia do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli ustawy nakładają obowiązek posiadania takich uprawnień;
- posiadają niezbędną wiedzę i doświadczenie oraz dysponują potencjałem technicznym i osobami zdolnymi do wykonania zamówienia;
- znajdują się w sytuacji ekonomicznej i finansowej zapewniającej wykonanie zamówienia;
- nie podlegają wykluczeniu z postępowania o udzielenie zamówienia.

Podstawowymi trybami udzielania zamówienia są przetarg nieograniczony oraz przetarg ograniczony. Ponadto zamawiający może udzielić zamówienia w trybie negocjacji z ogłoszeniem, dialogu konkurencyjnego, negocjacji bez ogłoszenia, zamówienia z wolnej ręki, zapytania o cenę albo licytacji elektronicznej tylko w przypadkach i na zasadach określonych w ustawie. Poszczególne tryby charakteryzują się następującymi cechami:

- **przetarg nieograniczony** - odpowiedź na publiczne ogłoszenie o zamówieniu oferty mogą składać wszyscy zainteresowani wykonawcy;
- **przetarg ograniczony** – w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie o zamówieniu, wykonawcy składają wnioski o dopuszczenie do udziału w przetargu, a oferty mogą składać wykonawcy zaproszeni do składania ofert;
- **negocjacje z ogłoszeniem** - po publicznym ogłoszeniu o zamówieniu, zamawiający zaprasza wykonawców dopuszczonych do udziału w postępowaniu do składania ofert wstępnych nie zawierających ceny, prowadzi z nimi negocjacje, a następnie zaprasza ich do składania ofert.
- **dialog konkurencyjny to tryb udzielenia zamówienia**, w którym po publicznym ogłoszeniu o zamówieniu zamawiający prowadzi z wybranymi przez siebie wykonawcami dialog, a następnie zaprasza ich do składania ofert.
- **negocjacje bez ogłoszenia** - w tym trybie zamawiający negocjuje warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego z wybranymi przez siebie wykonawcami, a następnie zaprasza ich do składania ofert;
- **zamówienia z wolnej ręki**, w którym zamawiający udziela zamówienia po negocjacjach tylko z jednym wykonawcą;
- **zapytanie o cenę** - w tym trybie zamawiający kieruje pytanie o cenę do wybranych przez siebie wykonawców i zaprasza ich do składania ofert;
- **aukcja elektroniczna** - w tym trybie za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej, umożliwiającego wprowadzenie niezbędnych danych w trybie bezpośredniego połączenia z tą stroną, wykonawcy składają kolejne korzystniejsze oferty (postąpienia), podlegające automatycznej klasyfikacji.

Wszystkie istotne elementy zamówienia podmiot zamawiający zobowiązany jest do wskazania w specyfikacji. **Specyfikacja istotnych warunków zamówienia zawiera co najmniej:**

- 1) nazwę (firmę) oraz adres zamawiającego;
- 2) tryb udzielenia zamówienia;
- 3) opis przedmiotu zamówienia;
- 4) termin wykonania zamówienia;
- 5) warunki udziału w postępowaniu oraz opis sposobu dokonywania oceny spełniania tych warunków;
- 6) wykaz oświadczeń lub dokumentów, jakie mają dostarczyć wykonawcy w celu potwierdzenia spełniania warunków udziału w postępowaniu;
- 7) informacje o sposobie porozumiewania się zamawiającego z wykonawcami oraz przekazywania oświadczeń lub dokumentów, a także wskazanie osób uprawnionych do porozumiewania się z wykonawcami;
- 8) wymagania dotyczące wadium;
- 9) termin związania ofertą;
- 10) opis sposobu przygotowywania ofert;
- 11) miejsce oraz termin składania i otwarcia ofert;
- 12) opis sposobu obliczenia ceny;

- 13) opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty, wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów i sposobu oceny ofert;
- 14) informacje o formalnościach, jakie powinny zostać dopełnione po wyborze oferty w celu zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego;
- 15) wymagania dotyczące zabezpieczenia należytego wykonania umowy;
- 16) istotne dla stron postanowienia, które zostaną wprowadzone do treści zawieranej umowy w sprawie zamówienia publicznego, ogólne warunki umowy albo wzór umowy, jeżeli zamawiający wymaga od wykonawcy, aby zawarł z nim umowę w sprawie zamówienia publicznego na takich warunkach;
- 17) pouczenie o środkach ochrony prawnej przysługujących wykonawcy w toku postępowania o udzielenie zamówienia.

Ponadto specyfikacja może zawierać inne elementy podyktowane charakterem zamówienia.

Wykonawca w razie wątpliwości może zwrócić się do zamawiającego o wyjaśnienie treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Wykonawca może złożyć tylko jedną ofertę. Ofertę składa się, pod rygorem nieważności, w formie pisemnej albo, za zgodą zamawiającego, w postaci elektronicznej, opatrzoną bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Treść oferty musi odpowiadać treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Zamawiający dokonuje wyboru najkorzystniejszej oferty na podstawie wskazanych przez siebie w specyfikacji kryteriów oceny oferty.

Po dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty strony zawierają umowę, która pod rygorem nieważności, wymaga zachowania formy pisemnej chyba, iż przepisy odrębne wymagają formy szczególnej. Postępowanie przetargowe jest jawne i podlegają udostępnieniu.

W celu należytego wykonania umowy, zamawiający może żądać od wykonawcy stosownego zabezpieczenia, które służy ewentualnemu pokryciu roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.

Wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów niniejszej ustawy przysługują środki ochrony prawnej.

Od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy przysługuje odwołanie.

Odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięźle przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania. Odwołanie wnosi się do Prezesa Izby w formie pisemnej albo elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Odwołujący przesyła kopię odwołania zamawiającemu przed upływem terminu do wniesienia odwołania w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego treścią przed upływem tego terminu. Domniemywa się, iż zamawiający mógł zapoznać się z treścią odwołania przed upływem terminu do jego wniesienia, jeżeli przesłanie jego kopii nastąpiło przed upływem terminu do jego wniesienia za pomocą faksu lub drogą elektroniczną.

Szczegółowe podstawy oraz terminy odwołań zawiera ustawa.

8. Korzystanie ze środowiska naturalnego

Wysokość opłat za korzystanie ze środowiska oraz obowiązek ich ponoszenia uregulowany jest w ustawie Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz.U. z 2008 nr 25 poz.150ze zm.). Zgodnie z art. 3 pkt 20 przez podmiot korzystający ze środowiska - rozumie się:

- przedsiębiorcę w rozumieniu Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej,
- osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, oraz osoby wykonujące zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki,
- jednostkę organizacyjną nie będącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy - Prawo działalności gospodarczej,

- osobę fizyczną nie będącą przedsiębiorcą, korzystającą ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia;

Natomiast przez środowisko - rozumie się ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami;

Oplaty za korzystanie ze środowiska dotyczą w szczególności:

- gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza;
- substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi;
- wód chłodniczych wprowadzanych do wód lub do ziemi;
- umieszczenie odpadów na składowisku;
- poboru wody podziemnej;
- poboru wody powierzchniowej śródlądowej;
- powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z których wprowadzane są do wód lub do ziemi wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne;
- każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb innych niż łososiowate albo innych organizmów wodnych w ciągu cyklu produkcyjnego w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, jeżeli średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego przekracza 1 500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu.

Szczegółowe zasady obliczania wysokości opłat w danym roku określa aktualne rozporządzenie Rady Ministrów oraz aktualne obwieszczenie Ministra Środowiska. Podmiot korzystający ze środowiska ustala we własnym zakresie wysokość należnej opłaty i wnosi ją na rachunek właściwego urzędu marszałkowskiego do końca 31 marca danego roku. Osoby fizyczne nie będące przedsiębiorcami ponoszą opłaty za korzystanie ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie wymaga pozwolenia na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska oraz pozwolenia wodno- prawnego na pobór wód. Podmiot zobowiązany jest do zgłaszania marszałkowi województwa wykaz zawierający następujące dane:

- informacje o ilości i rodzajach gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza oraz dane, na podstawie których określono te ilości;
- informacje o ilości i jakości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej;
- informacje o ilości, stanie i składzie ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi;
- informacje o wielkości, rodzaju i sposobie zagospodarowania terenu, z którego odprowadzane są ścieki,
- informacje o wielkości produkcji ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych oraz powierzchni użytkowej stawów eksploatowanych w cyklu produkcyjnym w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, za okres od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu tego cyklu produkcyjnego.

Dane podlegają zgłoszeniu, w okresach 6-miesięcznych, w terminie do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza. Zgłoszenie należy przedłożyć także właściwemu inspektorowi ochrony środowiska, a w zakresie odpadów również własnym organom samorządu terytorialnego miejsca składowania odpadów.

Nie ma obowiązku uiszczania opłaty w wypadku, gdy półroczna wysokość opłat z tytułu wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, prowadzenia poboru wód nie przekracza 400 PLN.

Za nie dopełnienie obowiązków wynikających z ustawy przewidziane zostały przez ustawodawcę zarówno sankcje karne jak i administracyjne. Ponadto właściwy podmiot, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za szkody spowodowane oddziaływaniem na środowisko.

9. Wybrane sposoby wspierania inwestycji w Polsce

Jednym ze skuteczniejszych sposobów wspierania inwestycji w Polsce jest tworzenie Specjalnych Stref Ekonomicznych. SSE jest to wyodrębniona administracyjnie część terytorium Polski, przeznaczona do prowadzenia działalności gospodarczej na korzystniejszych warunkach. SSE to miejsce podlegające specjalnemu, ulgowemu traktowaniu podatkowemu, gdzie przedsiębiorca może

rozpocząć działalność gospodarczą na specjalnie przygotowanym terenie i prowadzić ją nie płacąc podatku dochodowego.

W SSE przedsiębiorca może otrzymać następujące przywileje:

- zwolnienie podatkowe (CIT lub PIT),
- działkę w pełni przygotowaną pod inwestycje po konkurencyjnej cenie,
- darmową pomoc przy załatwianiu formalności związanych z inwestycją,
- zwolnienie od podatku od nieruchomości.

Zwolnienie podatkowe w SSE można otrzymać ze względu na wielkość inwestycji, albo ze względu na tworzenie nowych miejsc pracy. Należy jednak pamiętać, iż nie każdy rodzaj działalności może być prowadzony w specjalnej strefie ekonomicznej. Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w strefie wydaje Zarząd SSE. W Polsce istnieje 16 Specjalnych Stref Ekonomicznych

Przedsiębiorcy mogą również ubiegać się o przyznanie środków z funduszy unijnych, które zostały ujęte w kilku Programach Operacyjnych, w ramach których przedsiębiorcy mogą się ubiegać o pomoc finansową. Szczegółowe informacje o funduszach znaleźć można na stronie internetowej:

www.funduszeuropejskie.gov.pl

Linki internetowe:

Strony o UE:

- www.europa.eu - portal UE,
- www.ukie.gov.pl - portal Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej,
- www.cie.gov.pl Centrum Informacji Europejskiej,

Strony ministerstw w Polsce:

- www.mg.gov.pl – Ministerstwo Gospodarki
- www.mswia.gov.pl – Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
- www.funduszeuropejskie.gov.pl - Ministerstwo Gospodarki i Pracy,
- www.funduszeunijne.gov.pl – Ministerstwo Rozwoju Regionalnego
- www.mos.gov.pl - Ministerstwo Środowiska (Centrum Informacji o Środowisku),
- www.mnii.gov.pl - Ministerstwo Nauki i Informatyzacji,
- www.minrol.gov.pl - Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- www.mi.gov.pl - Ministerstwo Infrastruktury,
- www.nfosigw.gov.pl - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- www.mf.gov.pl – Ministerstwo Finansów,
-

Strona Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

- www.parp.gov.pl

Strony dotyczące funduszy unijnych:

- www.konkurencyjnosc.gov.pl
- www.efs.gov.pl

Inne serwisy:

- www.pap.com.pl - serwis Polskiej Agencji Prasowej,
- www.gazeta.pl - serwis Gazety Wyborczej.
- www.wroclaw.pl – Strona Miasta Wrocław,

Szczegółowe informacje dotyczące możliwości inwestowania w RP znajdują się także na stronie internetowej Polskiej Agencji Inwestycji Zagranicznych S.A. Polski Portal Gospodarczy – www.paiz.gov.pl